

Dejepis extra 6/2017

Časopis nielen pre tých, ktorí majú radi históriu ...

Najmladší pomocník sa do ešte rozpracovanej makety veže „v pohode“ zmestil...

Vážení čitatelia,

náplňou tohoto čísla bude „poéma“ o tom, ako sme stavali maketu veže zo Sadu Janka Kráľa v Petržalke. Možno si niektorí z Vás ešte spomínate, že na našej škole ešte prednedávnom fungovala úspešná spolupráca medzi dejepisným a technickým krúžkom, výsledkom ktorej bolo viacero zaujímavých projektov.

Spomeňme iba: model Revúckeho gymnázia (dnes umiestnený v Múzeu školstva a pedagogiky), Víťazný oblúk (ktorý nás reprezentoval v medzinárodnej súťaži Bezhraničná antikvita), model kaštieľa v Diviakoch (ktorý bol okrem iného mesiac vystavený vo vestibule Ministerstva školstva SR) ...

Tento školský rok sme uvažovali, že „postavíme“ niečo ďalšie. Návrhov (zo strany žiakov) bolo viac... najčastejšie sa spomínal obrnený vlak, ktorý bojoval v Slovenskom národnom povstaní. Už sme si pripravili technickú dokumentáciu, fotografie, a materiál, z ktorého sme chceli vlak vytvoriť...

Lenže situácia sa zmenila... Pani riaditeľka nás oslovila s ambicióznym projektom stavby modelu veže zo Sadu Janka Kráľa, ktorý mal dosiahnuť výšku približne jeden a pol metra. Treba povedať, že tak „obrovskú“ maketu sme ešte nerealizovali, navyše na celú realizáciu sme mali iba niečo cez dva mesiace...

Najskôr bolo treba zohnať technickú dokumentáciu, hoci bol predpoklad, že to nebude problém (lebo veža je známym a aj rekonštruovaným objektom) - bol, lebo nie všetko, čo bolo potrebné, bolo aj k dispozícii.

Nakoniec sa pán učiteľ rozhodol sám „zamerat“ niektoré časti objektu a pripraviť „plány“ na realizáciu makety. Zároveň bolo treba rozhodnúť, čo bude tvoriť jej stavebnú kostru, z čoho a na čom bude maketa postavená, aká bude jej povrchová úprava, ...

Problémom bolo tiež rozhodnúť, či budeme maketu stavať podľa toho, ako vyzerala v minulosti, alebo budeme rešpektovať dnešný stav veže. Nakoniec sme sa rozhodli, že budeme postupovať tak, ako je zvykom pri ozajstných rekonštrukciách, teda to, čo je jasné, ako v minulosti vyzeralo, „obnovíme“ do pôvodného stavu (murivo hmoty veže), rôzne ozdobné prvky však iba naznačíme a nebudeme si „vymýšľať“ novotvary. Ak Vás zaujímajú historické informácie týkajúce sa veže v Sade Janka Kráľa, pozrite si napríklad Dejepis Extra 1/2017 a 3/2017.

Samozrejme bolo treba dokúpiť materiál, ktorý sme nemali na „sklade“. Prípravné práce trvali desať dní ...

Po svedomitej príprave nastala samotná realizácia. Najskôr bolo treba vytvoriť základnú konštrukciu „dolnej“ časti veže a pripevniť ju k podkladu tak, aby uniesla „hmotnosť stavby“ ... Túto časť mali na starosti (samozrejme pod dohľadom pána učiteľa - tak tomu bolo aj pri všetkých ostatných prácach) Laco a Karol. Ponúkame aspoň dva pohľady na ich „boj“ s hrubými doskami ...

... takto to vyzeralo na začiatku stavby a takto to pokračovalo ...

...po skončení konštrukcie dolnej časti veže, aj jej základnom spevnení sa, bolo treba postaviť konštrukciu jej kopule. To už bola náročnejšia činnosť...

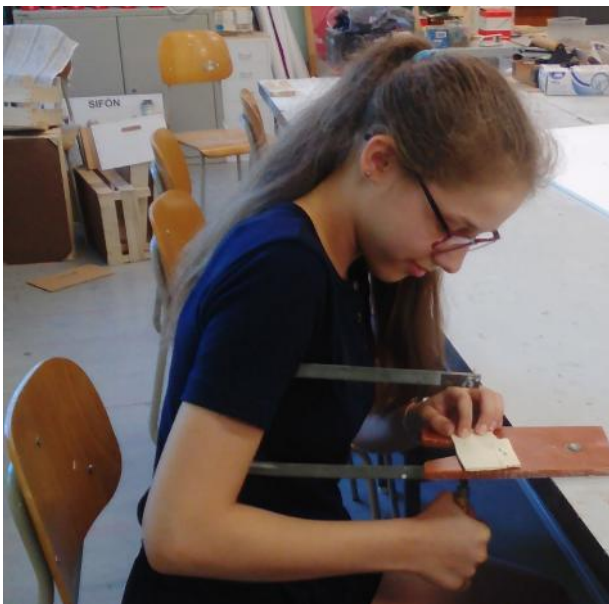
Pred spojením hornej a dolnej časti si ešte (s povolením rodičov) do tej dolnej časti vliezol najmladší člen realizačného tímu Paľko (fotografia je na úvodnej strane) a aj jeden z relevantných členov tímu Karol, ktorý hornú časť využil ako stredovekú helmu..

... až potom prišlo k spojeniu hornej a dolnej časti ...

Popri stavbe konštrukcie veže, spájaniej jej častí, prebiehala „nekonečná tvorba“ malých obdĺžničkov, ktoré imitovali kamene, z ktorých bola veža postavená. Pri tejto „kamenárskej práci“ sa vystriedali viacerí pedagógovia a veľké množstvo žiakov. Najväčšie množstvo roboty spravil: pani riaditeľka, rodina Vargovcov, rodina Majerských, žiačky Margarétka, Nina a Miša - ponúkame pohľad na prvé dve menované ...

Špeciálnym priestorom obkladania bola dlažba, ktorej diely mali tvar šesťuholníka. Pán učiteľ vyrobil maketu, podľa ktorej Miro a Mat'a dláždili dlážku veže ...

Miša robila obklad hornej časti veže, usmieva sa, lebo práve dáva posledný diel...

Milí čitatelia,

to čo sme Vám teraz v skratke v tomto čísle priblížili, trvalo skoro dva mesiace, odpracovalo sa niekoľko sto hodín ... Pri vytváraní makety sme si uvedomili (žiaci, ale aj učitelia), ako sa v stredoveku - v gotike - takéto stavby stavali ...

Ako sa nám to podarilo, posúďte sami - keď porovnáte originál a maketu...

Záverečná poznámka - väčšina gotických stavieb nebola nikdy dokončená a aj naša veža na úplné dokončenie ešte len čaká ...